

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2007/43/EK

(2007. gada 28. jūnijs),

ar ko nosaka obligātos noteikumus gaļas ražošanai audzētu cāļu aizsardzībai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Reģionu komiteju,

tā kā:

(1) Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienotajā protokolā par dzīvnieku aizsardzību un labturību paredzēts, ka, nosakot un īstenojot lauksaimniecības politiku, Kopiena un dalībvalstis velta pienācīgu uzmanību dzīvnieku labturības prasībām, vienlaikus ievērojot dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus un paražas, jo īpaši attiecībā uz reliģiskiem rituāliem, kultūras tradīcijām un reģionālās kultūras mantojumu.

(2) Padomes Direktīvā 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ⁽³⁾, kas izveidota uz Eiropas Konvencijas par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ⁽⁴⁾ pamata (turpmāk "Konvencija"), noteikti lauksaimniecībā turēto vai audzējamo dzīvnieku aizsardzības obligātie standarti, tostarp noteikumi par izmitināšanu, barību, ūdeni un aprūpi atbilstīgi dzīvnieku fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām.

(3) Kopiena ir līgumslēdzēja puse Konvencijai un īpašajam ieteikumam par mājas vistām (*Gallus gallus*), kurā ir iekļauti arī papildu noteikumi par gaļas ražošanai audzētiem mājputniem un kas pieņemts atbilstīgi Konvencijai.

(4) Dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības zinātniskās komitejas 2000. gada 21. marta ziņojumā par gaļas ražošanai audzētu cāļu (broileru) labturību ir secināts, ka pašreiz šim mērķim izmantojamo cāļu šķirņu ātrais augšanas temps nav saistīts ar apmierinošu dzīvnieku labturības un veselības līmeni un ka palielināta blīvuma negatīvā ietekme ir mazāka ēkā, kurās var uzturēt labus iekštelpu klimatiskos apstākļus.

(5) Kad būs pieejami attiecīgi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) atzinumi, izstrādās īpašus noteikumus attiecībā uz nepakaisītām teritorijām, lai samazinātu ģenētisko parametru ietekmi vai lai iekļautu labturības rādītājus papildus pēdu spilventiņu dermatītam.

(6) Ir jānosaka noteikumi Kopienas mērogā gaļas ražošanai audzētu cāļu aizsardzībai, lai izvairītos no konkurences kropļošanas, kura var kavēt kopējā tirgus organizācijas vienmērīgu darbību šajā nozarē, kā arī lai nodrošinātu nozares racionālu attīstību.

(7) Lai sasniegtu galveno mērķi, proti, ieviestu uzlabojumus saistībā ar dzīvnieku labturību intensīvās vīstkopības nozarē, saskaņā ar proporcionalitātes principu ir vajadzīgs un ir piemēroti noteikt obligātus aizsardzības noteikumus gaļas ražošanai audzētiem cāļiem. Saskaņā ar Līguma 5. panta trešo daļu šī direktīva paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi izvirzīto mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ 2006. gada 14. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2005. gada 26. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 323, 17.11.1978., 14. lpp. Konvencijā grozījumi izdarīti ar Grozījumu protokolu (OV L 395, 31.12.1992., 22. lpp.).

(8) Noteikumos galvenā uzmanība būtu jāvērs uz labturības problēmām intensīvās lauksaimniecības sistēmās. Lai izvairītos no nesamērīgu pasākumu piemērošanas nelielām cāļu saimēm, būtu jānosaka šīs direktīvas piemērošanas obligātā robežvērtība.

- (9) Ir svarīgi, lai personām, kas kopj cāļus, būtu izpratne par dzīvnieku labturības prasībām un lai tās būtu saņēmušas atbilstīgu apmācību savu uzdevumu veikšanai vai ieguvušas šādu apmācību līdzvērtīgu pieredzi.
- (10) Nosakot noteikumus gaļas ražošanai audzētu cāļu aizsardzībai, būtu jāsiglabā līdzsvars starp dažādiem vērā ņemamajiem aspektiem attiecībā uz dzīvnieku labturību un veselību, ekonomiskajiem un sociālajiem apsvērumiem un ietekmi uz vidi.
- (11) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālas kontroles organizēšanu⁽¹⁾, un ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālu kontroli, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību barības un pārtikas likumam, dzīvnieku veselības un labturības noteikumiem⁽²⁾, jau ir izveidota sistēma oficiālai kontrolei, tostarp lai pārbaudītu atbilstību dažiem dzīvnieku labturības noteikumiem. Turklāt Regulā (EK) Nr. 882/2004 noteikts, ka dalībvalstīm jāiesniedz gada ziņojumi par daudzgadu valsts kontroles plānu īstenošanu, tostarp uzrādot īstenoto kontroli un revīziju rezultātus. Šajā nolūkā gan minētajās regulās, gan Lēmumā 90/424/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par izdevumiem veterinārijas jomā⁽³⁾ ir paredzēts finansiāls atbalsts.
- (12) Dažās dalībvalstīs jau pastāv dažādas brīvprātīgas sistēmas cāļu gaļas marķēšanai, pamatojoties uz atbilstību dzīvnieku labturības standartiem un citiem parametriem.
- (13) Ņemot vērā gūto pieredzi šāda veida brīvprātīgu marķējuma sistēmu piemērošanā, Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums par īpaši saskaņotas obligātas marķējuma sistēmas iespējamu ieviešanu Kopienas mērogā cāļu gaļai, gaļas produktiem un izstrādājumiem, balstoties uz atbilstību dzīvnieku labturības standartiem, tostarp par šādas marķēšanas sistēmas iespējamo sociālekonomisko ietekmi, ietekmi uz Kopienas ekonomiskajiem partneriem un par tā atbilstību Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem.
- (14) Komisijai būtu jāiesniedz uz jauniem zinātniskiem pierādījumiem balstīts ziņojums, ņemot vērā turpmāko izpēti un praktisko pieredzi, lai arī turpmāk uzlabotu gaļas ražošanai audzētu cāļu labturību, tostarp šādu cāļu izcelsmes saimi, jo īpaši saistībā ar tiem aspektiem, kas šajā direktīvā nav paredzēti. Šādā ziņojumā būtu īpaši jāizskata iespējas ieviest rādītājus, lai noteiktu sliktus labturības apstākļus, kas konstatēti pēcnāves izmeklēšanā, un ģenētisko parametru ietekme uz konstatētajiem trūkumiem, kas izraisa gaļas ražošanai audzētu cāļu sluktu labturību.
- (15) Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par sankcijām, kādas piemērojamas, ja ir pārkāpti šīs direktīvas noteikumi, un jānodrošina to piemērošana. Šīm sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (16) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁴⁾ Padomei būtu jāiesaka dalībvalstīm gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.
- (17) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EEK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁵⁾.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro gaļas ražošanai audzētiem cāļiem.

Taču to nepiemēro:

- a) novietnēm ar mazāk kā 500 cāļiem;
- b) novietnēm vienīgi ar vaislas cāļiem;
- c) inkubatoriem;
- d) cāļiem turēšanai galvenokārt telpās un cāļiem brīvā turēšanā, kā minēts IV pielikuma b), c), d), e) apakšpunktā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 1538/91 (1991. gada 5. jūnijs), ar ko ievieš sīki izstrādātus noteikumus Regulas (EEK) Nr. 1906/90 par dažiem mājputnu tirdzniecības standartiem īstenošanai⁽⁶⁾; un

⁽¹⁾ OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1791/2006.

⁽³⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006.

⁽⁴⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp. Labotā redakcija OV C 4, 8.1.2004., 7. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 143, 7.6.1991., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2029/2006 (OV L 414, 30.12.2006., 29. lpp.).

e) bioloģiski audzētiem cāļiem atbilstīgi Padomes Regulai (EEK) Nr. 2092/91 (1991. gada 24. jūnijs) par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ⁽¹⁾.

2. Šo direktīvu piemēro gaļas putnu saimēm novietnēs, kurās ir gan vaislas, gan gaļas putnu saimes.

Dalībvalstis var brīvi izvēlēties, vai piemērot stingrākus pasākumus jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

Galvenais atbildīgais par dzīvnieku labturību ir dzīvnieku īpašnieks vai turētājs.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) "īpašnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona vai personas, kam pieder novietne, kurā tur cāļus;

b) "turētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura saskaņā ar līgumu vai tiesību aktiem pastāvīgi vai uz laiku ir atbildīga par cāļiem;

c) "kompetentā iestāde" ir galvenā dalībvalsts varas iestāde, kura ir kompetenta veikt pārbaudes saistībā ar dzīvnieku labturību, veterinārās un zootehniskās pārbaudes, vai jebkura cita iestāde, kurai šīs pilnvaras ir piešķirtas reģionālā, vietējā vai citā mērogā;

d) "valsts pilnvarots veterinārārsts" ir veterinārārsts, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma III sadaļas IV nodaļas A daļu ir kvalificēts darboties šādā amatā un kuru iecēlusi kompetentā iestāde;

e) "cālis" ir *Gallus gallus* sugas dzīvnieks, ko audzē gaļas ražošanai;

f) "novietne" ir ražošanas vieta, kurā tur cāļus;

g) "mītne" ir novietnes ēka, kurā tur cāļu saimi;

h) "izmantojamā teritorija" ir pakaisīta teritorija, kurai cāļi var piekļūt jebkurā laikā;

i) "saimes blīvums" ir cāļu, kuri vienlaikus uzturas kādā mītnē, kopīgais dzīvsvars uz vienu izmantojamās teritorijas kvadrātmtru;

j) "saime" ir cāļu grupa, kas izmitināti novietnes mītnē un vienlaikus uzturas šajā mītnē;

k) "dienas mirstības koeficients" ir to cāļu skaits, kuri nomiruši vienā mītnē vienas dienas laikā, tostarp tie, kuri izbrāķēti un nokauti slimības vai citu iemeslu dēļ, kas dalīts ar kopīgo cāļu skaitu, kuri tajā dienā atradās mītnē, un reizināts ar 100;

l) "dienas mirstības koeficientu kopsomma" ir dienas mirstības koeficientu summa.

2. "Izmantojamās teritorijas" definīciju 1. punkta h) apakšpunktā drīkst papildināt, lai attiecinātu to uz nepakaisītām teritorijām, saskaņā ar 11. pantā minēto procedūru atbilstīgi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes sniegtam zinātniskam atzinumam par nepakaisītu teritoriju ietekmi uz cāļu labturību.

3. pants

Cāļu turēšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) visas mītnes atbilst I pielikumā norādītajām prasībām;

b) kompetentā iestāde vai valsts pilnvarotais veterinārārsts veic pieprasītās pārbaudes, uzraudzību un papildu pasākumus, tostarp III pielikumā paredzētos.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksimālais saimes blīvums novietnē vai novietnes mītnē nekad nepārsniedz 33 kg/m².

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var noteikt, ka cāļus tur lielāka blīvuma saimēs, ja īpašnieks vai audzētājs papildus I pielikumā noteiktajām prasībām atbilst II pielikuma prasībām.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja saskaņā ar 3. punktu piešķir atkāpi, tad maksimālais saimes blīvums novietnē vai novietnes mītnē nekad nepārsniedz 39 kg/m².

⁽¹⁾ OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 394/2007 (OV L 98, 13.4.2007., 3. lpp.).

5. Ja ir izpildīti V pielikuma nosacījumi, dalībvalstis var atļaut palielināt 4. punktā minēto maksimālo saimes blīvumu novietnē ne vairāk kā par 3 kg/m².

4. pants

Apmācība un norādījumi personām, kas strādā ar cāļiem

1. Dalībvalstis gādā par to, lai turētāji, kas ir fiziskas personas, būtu saņēmuši pienācīgu apmācību savu pienākumu veikšanai un lai būtu pieejami atbilstīgi apmācību kursi.

2. Panta 1. punktā minētajos apmācībuursos galveno uzmanību pievērš labturības aspektiem, un tie jo īpaši aptver IV pielikumā uzskaitītos jautājumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidota sistēma apmācību kursu kontrolei un apstiprināšanai. Cāļu turētājam ir attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes atzīts sertifikāts, kas apliecina šādu apmācības kursu pabeigšanu vai to, ka ir iegūta šādām apmācībām līdzvērtīga pieredze.

4. Dalībvalstis var atzīt pirms 2010. gada 30. jūnija iegūto pieredzi kā līdzvērtīgu dalībai šādos apmācībuursos un izsniedz sertifikātus, kas apliecina šādu līdzvērtību.

5. Dalībvalstis var noteikt, ka 1. līdz 4. punktā noteiktās prasības piemēro arī īpašniekiem.

6. Īpašnieks vai turētājs dod norādes un ieteikumus par atbilstīgām dzīvnieku labturības prasībām, tostarp saistībā ar novietnēs praktizētajām brāķēšanas un kaušanas metodēm, tām personām, kuras tie nodarbina vai nolīgst kopt cāļus vai arī tos ķert un iekraut.

5. pants

Putnu gaļas marķēšana

Ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par iespēju ieviest īpaši saskaņotu obligātu cāļu gaļas, gaļas produktu un izstrādājumu marķēšanas sistēmu, kas pamatota uz atbilstību dzīvnieku labturības standartiem.

Ziņojumā ņem vērā iespējamo sociālekonomisko saistību un ietekmi uz Kopienas saimnieciskajiem partneriem, kā arī šādas marķēšanas shēmas atbilstību Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem.

Līdz ar ziņojumu iesniedz atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus, ņemot vērā dalībvalstu apsvērumus un gūto pieredzi, piemērojot brīvprātīgās marķēšanas sistēmas.

6. pants

Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei

1. Pamatojoties uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes zinātnisko atzinumu, Komisija ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par ģenētisko parametru ietekmi uz konstatētajiem trūkumiem, kas izraisa cāļu sliktu labturību. Vajadzības gadījumā līdz ar šo ziņojumu iesniedz atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus.

2. Dalībvalstis, pamatojoties uz vismaz viena gada laikā nokauto mājputnu saimju reprezentatīvā parauga kontroli, iesniedz Komisijai savākto datu rezultātus. Lai varētu veikt attiecīgu analīzi, III pielikumā minētajām prasībām attiecībā uz paraugiem un datiem vajadzētu būt zinātniski pamatotām, objektīvām un salīdzināmām un noteiktām saskaņā ar 11. pantā minēto procedūru.

Dalībvalstīm datu vākšanai šīs direktīvas mērķiem var būt vajadzīgs finansiāls Komisijas atbalsts.

3. Pamatojoties uz pieejamiem datiem un ņemot vērā jaunus zinātniskus pierādījumus, vēlākais līdz 2012. gada 30. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un tās ietekmi uz cāļu labturību, kā arī par labturības rādītāju izstrādi. Ziņojumā ņem vērā dažādos audzēšanas apstākļus un metodes. Tajā ņem vērā arī šīs direktīvas sociāli ekonomiskās un administratīvās sekas, tostarp attiecībā uz reģionāliem aspektiem.

7. pants

Pārbaudes

1. To, vai tiek ievērotas šīs direktīvas prasības, kompetentā iestāde pārbauda, veicot nediskriminējošas pārbaudes.

Šādas pārbaudes veic atbilstīgi katrā dalībvalstī turēto dzīvnieku proporcijai saskaņā ar atbilstīgiem noteikumiem, kas izklāstīti Regulā (EK) Nr. 882/2004, un tās var veikt vienlaikus ar citām pārbaudēm.

Dalībvalstis ievieš atbilstīgas procedūras saimes blīvuma noteikšanai.

2. Katru gadu līdz 30. jūnijam dalībvalstis iesniedz Komisijai gada pārskatu par iepriekšējā gadā veiktajām 1. punktā noteiktajām pārbaudēm. Pārskatam pievieno to atbilstošo darbību sarakstu, ko kompetentā iestāde veic, lai atrisinātu galvenās atklātās labturības problēmas.

8. pants

Labas pārvaldības prakses rokasgrāmatas

Dalībvalstis veicina labas pārvaldības prakses rokasgrāmatu izstrādi, kurās ietver ieteikumus attiecībā uz šīs direktīvas ievērošanu. Šādu rokasgrāmatu izplatīšana un izmantošana tiek veicināta.

9. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sankciju īstenošanu. Sankcijas ir efektīvas, samērīgas un preventīvas. Dalībvalstis informē Komisiju par šiem noteikumiem vēlākais līdz 2010. gada 30. jūnijam, kā arī tūlīt informē to par katru turpmāk pieņemtu grozījumu, kas tos ietekmē.

10. pants

Īstenošanas pilnvaras

Pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu īstenošanu, var pieņemt saskaņā ar 11. pantā minēto procedūru.

11. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus

principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾ ("Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

12. pants

Transponēšana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas ir vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2010. gada 30. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā veicamas šādas atsauces.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 2007. gada 28. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
S. GABRIEL

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 575/2006 (OV L 100, 8.4.2006., 3. lpp.).

I PIELIKUMS

PRASĪBAS, KO PIEMĒRO NOVIETNĒM

Papildus attiecīgajiem noteikumiem citos atbilstīgos Kopienas tiesību aktos piemēro arī šādas prasības:

Dzirdinātavass

1. Dzirdinātavas novieto un izmanto tādā veidā, lai pēc iespējas samazinātu šķidruma izšķīdināšanos.

Barošana

2. Barība ir pieejama nepārtraukti, vai arī to izsniedz īpašās ēdienreizēs, kā arī putnus nedrīkst atstāt bez barības vairāk nekā 12 stundas pirms paredzamās cāļu kaušanas.

Pakaiši

3. Uz grīdas virsmas visu laiku ir visiem cāļiem pieejami sausi un irdeni pakaiši.

Ventilācija un apkure

4. Lai telpas nepārkarstu, ir pietiekama ventilācija, vajadzības gadījumā to izmantojot kopā ar apkures sistēmu, lai atbrīvotos no pārāk liela mitruma.

Troksnis

5. Trokšņa līmeni samazina līdz minimumam. Ventilatorus, barošanas iekārtas vai citas iekārtas konstruē, izvieto, ekspluatē un apkopj tā, lai tās radītu pēc iespējas mazāk trokšņa.

Apgaismojums

6. Visās ēkās gaismas intensitāte apgaismošanas laikā ir vismaz 20 luksi, mērot putnu acu augstumā, un tā apgaismo vismaz 80 % izmantojamās teritorijas. Vajadzības gadījumā apgaismojumu var īslaicīgi samazināt, ievērojot veterinārārsta norādījumus.
7. Septiņu dienu laikā no brīža, kad cāļi ir ievietoti ēkā, un līdz trim dienām pirms to paredzētās kaušanas apgaismojumam jādarbojas 24 stundu ciklā, kā arī jāiekļauj kopumā vismaz sešas stundas ilgi tumsas periodi ar vismaz vienu nepārtrauktu vismaz četras stundas ilgu tumsas periodu, neietverot krēslas periodus.

Pārbaudes

8. Visi cāļi, ko tur novietnē, ir jāpārbauda vismaz divas reizes dienā. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš pazīmēm, kas norāda uz dzīvnieku labturības un/vai dzīvnieku veselības pasliktināšanos.
9. Cāļus, kuri ir smagi ievainoti vai kuriem ir nepārprotamas veselības traucējumu pazīmes, piemēram, tādus cāļus, kuriem staigāšana sagādā grūtības, kuriem ir ascīts smagā formā vai nopietni defekti, un tādus, kuri, iespējams, cieš sāpes, atbilstīgi ārstē vai nekavējoties izbrāķē un nogalina. Vajadzības gadījumā sazinās ar veterinārārstu.

Tīrīšana

10. Katru reizi pēc depopulācijas un pirms jaunas saimes ieviešanas mītnē tās mītnes, aprīkojuma vai piederumu daļas, kas nonāk kontaktā ar cāļiem, rūpīgi iztīra un dezinficē. Pēc depopulācijas no mītnes jāizvāc visi pakaiši un jāzagādā tīri pakaiši.

Uzskaitē

11. Īpašnieks vai turētājs katrā novietnes mītnē veic uzskaiti par:
 - a) ievesto cāļu skaitu;
 - b) cāļu mirušo putnu skaitu, norādot cēloņus, ja tādi ir zināmi, kā arī izbrāķēto putnu skaitu, pamatojot to;
 - c) cāļu hibrīdiem vai šķirnēm, ja tas ir zināms;
 - d) katrā pārbaudē – par mirušo putnu skaitu, norādot cēloņus, ja tādi ir zināmi, kā arī izbrāķēto putnu skaitu, pamatojot to;

- e) to cāļu skaitu, kas paliek saimē pēc cāļu aizvešanas pārdošanai vai kaušanai.
- b) izmantojamo teritoriju;

Minētās uzskaites pierakstus glabā vismaz trīs gadus, un tos dara pieejamus kompetentajai iestādei pārbaudes veikšanas laikā vai pēc cita šīs iestādes pieprasījuma.

Ķirurģiska iejaukšanās

12. Ir aizliegta jebkāda ķirurģiska iejaukšanās, ko veic citiem, nevis ārstnieciskiem vai diagnostikas mērķiem un kā rezultātā tiek bojāta vai zaudēta ķermeņa jūtīgā daļa vai rodas kaulu struktūras izmaiņas.

Tomēr dalībvalstis var atļaut knābju apgriešanu, ja ir izmantoti visi citi pasākumi spalvu izknābšanas un kanibālisma novēršanai. Šādos gadījumos to veic tikai pēc konsultācijas ar veterinārārstu un saskaņā ar viņa norādījumiem, un to veic kvalificēts personāls cāļiem, kas nav vecāki par 10 dienām. Turklāt dalībvalstis var atļaut arī cāļu kastrāciju. Kastrāciju var veikt tikai veterinārārsta pārraudzībā un tikai personāls, kas ir saņēmis īpašu apmācību.

II PIELIKUMS

PRASĪBAS LIELĀKA SAIMES BLĪVUMA IZMANTOŠANAI

Paziņojums un dokumentācija

Piemēro šādas prasības:

1. Īpašnieks vai turētājs paziņo kompetentajai iestādei par savu vēlmi turēt saimi, kuras blīvums pārsniedz 33 kg/m² dzīvsvara.

Viņš norāda precīzu skaitli un informē kompetento iestādi par jebkādam saimes blīvuma izmaiņām vismaz 15 darba dienas pirms saimes ieviešanas mītnē.

Ja kompetentā iestāde lūdz, tad paziņojumam pievieno dokumentu, kurā apkopota informācija no 2. punktā paredzētajiem dokumentiem.

2. Īpašnieks vai turētājs saglabā un patur mītnē pieejamu apkopotu dokumentāciju, kurā sīki aprakstītas ražošanas sistēmas. Jo īpaši dokumentācijā iekļauj informāciju par mītnes un tās iekārtu sīku tehnisko raksturojumu, proti:
 - a) mītnes plānu, tostarp caļu apdzīvoto vietu izmērus;
 - b) par ventilāciju un vajadzības gadījumā arī dzesēšanas un apkures sistēmas, tostarp to atrašanās vietas, ventilācijas plānu, kurā detalizēti norādīti gaisa kvalitātes rādītāji, kurus cenšas sasniegt, piemēram, gaisa plūsmas, gaisa ātruma un temperatūras rādītāji;
 - c) par barošanas un ūdens nodrošināšanas sistēmām un to atrašanās vietu;
 - d) signalizācijas sistēmām un rezerves sistēmām gadījumos, kad pārstāj darboties kāda automātiskā vai mehāniskā iekārta, kas ir būtiski svarīgas dzīvnieku veselībai un labsajūtai;
 - e) grīdas veidu un parasti izmantojamo pakaišu veidu.

Dokumentācija ir pieejama kompetentajai iestādei pēc pieprasījuma, un to sistēmas tehniskās pārbaudes.

Īpašnieks vai turētājs nekavējoties paziņo kompetentajai iestādei par jebkādam izmaiņām aprakstītajā mītnē, iekārtās vai procedūrās, kas var ietekmēt putnu labturību. nepārtraukti atjauno. Jo īpaši jāreģistrē veiktās ventilācijas un signalizācijas

Prasības novietnēm – vides rādītāju kontrole

3. Īpašnieks vai turētājs nodrošina, ka ikviena novietnes mītne ir aprīkota ar ventilācijas un vajadzības gadījumā arī ar apkures un dzesēšanas sistēmām, kuras ir projektētas, izveidotas un izmantojamas tādā veidā, ka:
 - a) amonjaka (NH₃) koncentrācija nepārsniedz 20 ppm un oglekļa dioksīda (CO₂) koncentrācija nepārsniedz 3 000 ppm, mērot caļu galvu augstumā;
 - b) ja āra temperatūra ēnā pārsniedz 30 °C, tad temperatūra telpās nepārsniedz āra temperatūru vairāk kā par 3 °C;
 - c) vidējais relatīvais mitrums mītnes iekšienē 48 stundu laikā nepārsniedz 70 %, ja āra temperatūra ir mazāka par 10 °C.

III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBA UN PAPILDU PASĀKUMI KAUTUVĒ

(saskaņā ar 3. panta 1. punktu)

1. Mirstība

- 1.1. Ja saimes blīvums pārsniedz 33 kg/m^2 , saimes pavaddokumentos norāda īpašnieka vai turētāja aprēķināto dienas mirstības koeficientu un dienas mirstības koeficientu kopsummā, un cāļu hibrīdus vai šķirnes.
- 1.2. Valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā šīs ziņas, kā arī ceļā mirušo broileru skaitu reģistrē, norādot novietni un novietnes mītņi. Ziņu ticamību un dienas mirstības koeficientu kopsummā pārbauda, ņemot vērā nokauto broileru skaitu un ceļā uz kautuvi mirušo broileru skaitu.

2. Pēcnāves pārbaude

Saistībā ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 ietvaros veikto kontroli valsts pilnvarotais veterinārārsts novērtē pēcnāves pārbaudes rezultātus, lai noteiktu citas iespējamās pazīmes, kas liecinātu par sliktiem labturības apstākļiem, piemēram, par neparasti augstu kontaktdermatīta līmeni, parazitāro, sistēmisko slimību esamību saimes izcelsmes novietnē vai novietnes mītņē.

3. Rezultātu paziņošana

Ja mirstības koeficients, kā norādīts 1. punktā, vai pēcnāves pārbaudes rezultāti, kā norādīts 2. punktā, liecina par sliktiem dzīvnieku labturības apstākļiem, valsts pilnvarotais veterinārārsts paziņo datus dzīvnieku īpašniekam vai turētājam un kompetentajai iestādei. Dzīvnieku īpašnieks vai turētājs un kompetentā iestāde veic atbilstīgus pasākumus.

IV PIELIKUMS

APMĀCĪBAS

Direktīvas 4. panta 2. punktā minētajos apmācībuursos sniedz pārskatu vismaz par Kopienas tiesību aktiem saistībā ar cāļu aizsardzību, un jo īpaši par šādiem jautājumiem:

- a) I un II pielikumu;
- b) fizioloģiju, jo īpaši par dzeršanas un barības uzņemšanas vajadzībām, dzīvnieku izturēšanos un stresa jēdzienu;
- c) praktiskiem aspektiem uzmanīgā darbā ar cāļiem un tos ķerot, iekraujot un pārvadājot;
- d) cāļu kopšanu ārkārtas gadījumos, nogalināšanu un brāķēšanu, un kaušanu ārkārtas gadījumos;
- e) profilaktiskiem bioloģiskās drošības pasākumiem.

V PIELIKUMS

KRITĒRIJI SAIMES BLĪVUMA PALIELINĀŠANAI**(minēti 3. panta 5. punktā)**1. *Kritēriji*

- a) Turēšanas uzraudzība, ko kompetentā iestāde veica pēdējos divos gados, neatspoguļo trūkumus attiecībā uz šīs direktīvas prasību ievērošanu; un
- b) pārbaugot savas novietnes, to īpašnieks vai turētājs izmanto 8. pantā minētās labas pārvaldības prakses rokasgrāmatas; un
- c) vismaz septiņās secīgi pārbaudītās saimēs attiecīgajā mītnē kopējais dienas mirstības koeficients bija zemāks par $1\% + 0,06\%$, reizināts ar saimes kaušanas vecumu dienās.

Ja kompetentā iestāde pēdējos divos gados nav veikusi turēšanas uzraudzību, tad vismaz vienreiz ir jāveic kontrole, lai pārbaudītu, vai ir izpildīta a) punktā minētā prasība.

2. *Izņēmuma gadījumi*

Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, kompetentā iestāde var izlemt palielināt saimes blīvumu, ja īpašnieks vai turētājs ir sniedzis pietiekamus paskaidrojumus par paaugstināta dienas kopējās mirstības rādītāja izņēmuma raksturu vai pierāda, ka tā iemesli ir ārpus viņa kontroles iespējām.
